

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2015, declarat de avocatul Roșca Vladislav în numele inculpatei

Boian Natalia Vladimir, născută la 16 octombrie 1959, originară și domiciliată în mun.Chișinău, str.Frumoasa 49.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 14.11.2012 – 07.07.2014;
2. Instanța de apel: 10.10.2014 – 15.01.2015;
01.09.2015 – 07.12.2015;
3. Instanța de recurs: 20.05.2015 – 14.07.2015;
10.10.2016 – 30.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 07 iulie 2014, Boian Natalia a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.352 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Boian Natalia, activînd în calitate de director comercial la SC „Boiana Avantaj” SRL, executînd un drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, fără acordul SC „Alidared-Corn” SRL, care era proprietarul camionului de model „IVECO-190”, cu n/î C IC 307, ce se afla la parcare la SC „Boiana Avantaj” SRL din str.Calea Ieșilor 30, mun.Chișinău, la 12 mai 2011, invocînd drept pretext acumularea datoriilor pentru parcare unității de transport, samavolnic l-a înstrăinat lui Coliba Constantin, cauzîndu-i părții vătămăte un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în sumă de 142044,70 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul V.Roșca în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile lui N.Boian să fie reîncadrate din prevederile art.352 alin.(3) lit.d), în cele ale art.352 alin.(1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, invocînd că instanța de apel a stabilit eronat mărimea prejudiciului cauzat, considerîndu-l ca proporții deosebit de mari și greșit i-a încadrat acțiunile; instanța a respins nemotivat demersul de numire a expertizei merceologice pentru stabilirea valorii reale a camionului de model „IVECO-190” la data înstrăinării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, a

fost admis apelul declarat de avocatul V.Roșca în numele inculpatei, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care N.Boian a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.352 alin.(1) Cod penal și liberată de răspundere penală în legătură cu intervenirea prescripției pentru tragere la răspundere penală.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocând că instanța de apel a apreciat eronat și arbitrar probele; - decizia instanței nu corespunde cerințelor prevăzute de art.414 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Supreme de justiție din 14 iulie 2015, a fost admis recursul procurorului, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției, instanța de recurs a indicat că instanța de apel recalificând acțiunile inculpatei N.Boian în baza art.352 alin.(1) Cod penal, nu și-a motivat soluția în partea aprecierii prejudiciului cauzat, și anume nu a stabilit valoarea daunei materiale cauzate părții vătămate de către inculpată, or, dauna în proporții mari, de 18000 de lei, la care s-a referit instanța de apel, nu este suma prejudiciului cauzat, ci prețul cu care a fost înstrăinat camionul de model „IVECO-190”. De asemenea, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe declarațiile unor martori cercetate de prima instanță, fără ca aceștia să fie audiați suplimentar.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul V.Roșca în numele inculpatei.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele, și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate.

Consecvent, a indicat instanța de apel că, vinovăția inculpatei se confirmă prin declarațiile reprezentantului părții vătămate S.Cebotari, a martorilor I.Bondarenco, C.Coliba, T.Grosu, O.Boian și actele cauzei - facturile de expediție seria BX nr.747899 din 12.05.2011 și seria BO nr.742604 din 07.09.2001; procesele-verbale de expertiză tehnică a mijlocului de transport din 14.01.2009 și devizele de calcul a cheltuielilor pentru repararea lui, de constatare a pagubelor din 15.01.2009, ordonanța de ridicare din 17.04.2012.

Reținând probele indicate supra, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatei N.Boian în săvârșirea infracțiunii imputate este pe deplin dovedită, calificarea acțiunilor acesteia fiind corectă.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a considerat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 și 90 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, persoana inculpatei, gravitatea infracțiunii săvârșite, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

8. Împotriva deciziei nominalizate, a declarat recurs ordinar avocatul V.Roșca în numele inculpatei care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatei să fie reîncadrate în baza art.352 alin.(1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, pe motiv că instanțele judecătorești eronat au considerat că inculpata prin acțiunile sale i-a cauzat părții vătămate prejudiciu în proporții deosebit de

mari; - au încălcat principiul prezumției nevinovăției; - instanța de apel a apreciat eronat și arbitrar probele administrate; - nu a determinat cu certitudine mărimea prejudiciului cauzat; - prima instanță a respins nemotivat demersul de numire a expertizei merceologice pentru stabilirea valorii reale a camionului de model „IVECO-190” la data înstrăinării; - instanța de apel, fără a indica vreun raționament, a considerat că tranzacția de împăcare din 18.07.2014, încheiată între părți, nu poate fi acceptată în sensul reîncadrării acțiunilor inculpatei; - instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel bazându-și soluția doar pe probele prezentate de partea acuzării.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizînd aceste temeuri în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare.

Colegiul penal reține că, instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui N.Boian în comiterea infracțiunii prevăzute de art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acesteia fiind justă.

Concluziile instanțelor judecătorești contestate sînt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cum sunt: declarațiile reprezentantului părții vătămate S.Cebotari, ale martorilor I.Bondarenco, C.Coliba, T.Grosu, O.Boian și actele cauzei: factura de expediție seria BO nr.742604, potrivit procurarea automobilului „Iveco” la data de 07.09.2001 cu prețul de 170000 lei; registrul soldurilor și rotațiilor mijloacelor fixe, contul nr.123, din care rezultă că valoarea de bilanț a automobilului la sfîrșitul anului 2010 era de 142044,70 lei; factura de expediție seria BX nr.747899 din 12.05.2011 din care rezultă că SC „Boiana Avantaj” SRL a înstrăinat automobilul lui C.Coliba la prețul de 18000 lei; procesul-verbal-declarație de expertiză tehnică a mijlocului de transport din 14.01.2009, devizele de calcul a cheltuielilor pentru repararea lui, procesul-verbal de constatare a pagubelor din 15.01.2009, potrivit căruia costul reparației automobilului avariat constituie 13226,60 lei.

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine săvîrșirea de către inculpata N.Boian a faptei imputate, care întrunește elementele infracțiunii de samavolnicie, adică exercitarea unui drept legitim sau presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, dacă s-au cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice. În cauză există atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a acestei infracțiuni, or, inculpata, executînd un drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, fără acordul SC „Alidared-Corn” SRL, care era

proprietarul camionului de model „IVECO-190”, invocând drept pretext acumularea datoriilor pentru parcare a unității de transport, samavolnic l-a înstrăinat lui C.Coliba, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în sumă de 142044,70 de lei.

Din textul hotărârilor recurate rezultă că, instanțele de fond corect au constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatei, descriindu-le detaliat și argumentat în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză.

Instanța de recurs constată că temeiurile invocate de recurent, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea lui, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal ține să enunțe că aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

Consecvent, Colegiul atestă că instanța de apel a examinat toate argumentele apelului și conform art.414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

În contextul celor expuse, Colegiul penal relevă că, contrar celor invocate de recurent, instanțele de fond au determinat exact care este mărimea prejudiciului material, or, acesta reiese indubitabil din actele cauzei, și anume facturile de expediție seria BO nr.742604 din 07.09.2001, procesele-verbale de expertiză tehnică a mijlocului de transport din 14.01.2009, devizele de calcul a cheltuielilor pentru repararea lui, precum și datele din registrul soldurilor și rotațiilor de pe contul nr.123 de la sfârșitul anului 2010, iar despăgubirile de asigurare achitate părții vătămate de către compania de asigurări în sumă de 13226,60 lei, nu sînt în măsură să influențeze categoria prejudiciului material, în speță, calificat drept prejudiciu în proporții deosebit de mari. Or, potrivit art.126 Cod penal, chiar și prin excluderea despăgubirilor de asigurare din suma prejudiciului stabilit de instanțele de fond - 142044,70 de lei, diferența oricum se încadrează în categoria prejudiciului material în proporții deosebit de mari.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că prima instanță a respins nemotivat demersul de numire a expertizei merceologice pentru stabilirea valorii reale a camionului de model „IVECO-190” la data înstrăinării, Colegiul penal menționează că respectiva încheiere a primei instanțe, în temeiul art.400 alin.(2) Cod de procedură penală, urma să fie atacată în apel odată cu sentința, fapt nerealizat de către avocat în numele inculpatei sau de către inculpată. Mai mult, din declarațiile martorului C.Coliba, rezultă că dînsul a dezasamblat automobilul la piese, astfel că acesta în natură nu exista pentru a fi numită expertiza merceologică.

Concomitent, Colegiul penal consideră că instanțele corect au conchis că, încheierea tranzacției de împăcare dintre N.Boian și SC „Alidared-Corn” SRL, la 18.07.2014, pentru suma de 4000 de euro, nu poate servi drept temei de reîncadrare a acțiunilor inculpatei în baza art.352 alin.(1) Cod penal, or aceasta ține de partea civilă a speței și nu de cea penală.

Avînd în vedere cele expuse, contrar argumentelor părții apărării, Colegiul penal nu constată încălcarea principiului prezumției nevinovăției, consfințit în art.21 din Constituția R.Moldova, or, în respectiva cauză penală, vinovăția inculpatei a fost

dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i-au fost asigurate toate garanțiile necesare apărării sale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocat în numele inculpatei, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Roșca Vladislav în numele inculpatei Boian Natalia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui Boian Natalia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu